הזרוע והלחיים. כאן וכאוכלה לגרן. משום דבעי למימר במולין אבל לא במוקדשין נקט להו: **בפני הבית.** בעזרה קיים: מולין אין מיקיון במזה ושוק אלא קדשים לחודייהו: **ואפילו חומס.** במזה ושוק כתיב. לחומס מיעוטא הוא מזה ושוק אין ולא דבר אחר: **כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדשן.** הכי קאמר כל הקדשים שעיקר ומכנים לדמיהם ואין בהן קדושת הגוף ואם נפדו הרי הן כמולין גמורים ומיבעי ליה בכוכרה אם ילדו ילדו בכור הרי הוא קדוש וכל זמן שלא נפדו לא כדאמר בבכורות פ"ג (דף י.) קסבר הלכתי תנא קדושת דמים מדמה מן הבכורה לאין קדושה אלא על קדושה: **וולדן ומלכן מוכר לאחר פדיונם.** מה שאין כן במקדים ממיטים ונטמאנו ופדאן לאחרי בבכורות (דף טו.) דף כל זמן שנפדו מוכח ומלכת בשר בפסולי המוקדשין לאחר פדיון הכתוב מדבר מדאיטעריך קרא למימר כהו הטעמ והטהור יאכלנו וכתיב מזבח ומלכת בשר מזבח ולא בשר ולא מלכת ולא לבלנין בשר ולא מלב וולדן דמעיקרא שנטמאנו ונפדו מן במתניתין דאמור ובבכורות (דף יד.) מוקמינן כגון דאיעבד לפני פדיונו ומתילד לאחר פדיונו אין ריצה דקתני מוכר אין סיפא דקתני אסור: **ויולאין לחולין.** ע"י פדיונן להיות כחולין גמורים אפילו ליגוז וליעבד מה שאין כן בקדש הקדשן את מומן דלקמן במתניתין: **והשומטן כחוץ פטור.** ואילו בקדש הקדשן את מומן מן מתניתין לקמן דמייב אם שחט בחוץ קודם פדיונן ופ"ג לאין לחוץ לפתח אהל מועד דהא בעלי מומין נינהו ומן (זבחים דף קיב.) הרלוי לפתח אהל מועד מייבין עליו בחוץ ובאילו לחוץ כפיים אין מייבין עליו בחוץ כמו שהן מוקמינן לה בבכורות (דף טו.) בדוקין שבעין ואליבא דר"ע דאמר אם עלו לא ילדו הילכך הוחיל ובפניס לא ילדו מייבין עליהן בחוץ. וכולה הך ממר' מיתניא בבכורות בפרק שני (דף יד.) והתם מני לה מתום בכורות והכא מני לה מתום מתנות: **ואין עושין תמורה.** אפילו קודש פדיונן. ובבכורות (דף:) מפרש טעמא טוב מעיקרו עושה תמורה ואפילו נעשה רע אחר שהקדישו אחל רע מעיקרו אינו עושה תמורה: **ואם מתו יפדו.** ופ"פ שאינם לחוש אלא לכלנים ואין פודין את הקדשים להאכילן לכלנים כדפרישית לעיל ואלמא ולא לכלנין ה"מ בקדשים שקדם הקדשן את מומן אבל הני דיקלא בעלמא אינהו ולא נחת להו קדושא הגוף ועוד תשמועינן הלא בעינן העמדה והערכה וקסבר קדשי נדק הניא לא היו בכלל העמדה והערכה דכתיב בפדיון קדשים שנטמאנו לאחר כך והעמיד את הבהמה (ויקרא כז) וכיון דמתה אי אפשר להעמידה: **חוץ מן הבכור והמעבר.** דפ"ג שקדם מומן להקדשן חלה עליהם קדושה גמורה לכל דבריהם אלא שאין כשרים ליקרב דכתיב בהו בכור בוחס אלא לבעל מום ולא שנא בעל מום קדים מם קרב ובעל מום נאכל כדילפינן בבכורות (דף כח.) וכשרב יהיה לך [במדבר יח] כשרב מרי משמע ליומד על בכור בעל מום שמתנה להכן ומעבר כהמה נמי כתיב ביה (ויקרא מ) העשירי יהיה קדש לא יבקר בין טוב לרע טוב היינו מם רע היינו בעל מום: **או מום עובר קודם להקדשן.** דמום עובר כמאן דליתיה דמי: **פטורין מן הבכורה.** ופ"פ שנפלו ויצאו לחולין להיתר אכילה פטורין מן הבכורה אם ילדו דכתיב בהו (דברים יג) כלבי וכאיל ולבי ואיל פטורים מן הבכורה דהא בקר ולאן כתיב [שם טו]: **ומן המעשרות.** זרוע ולחיים וקיבה לאין טהרגין בלבי ואיל דכתיב [שם יח] שם שה: **ואין יוצאין לחולין.** כפדיונן: **ליגוז וליעבד.** כדפרישית לעיל מזבח ומלכת אין כהן אלא היתר זריחה ומלכה בלבד אבל ניחה ועבודה לא: **וולדן ומלכן אסור.** בבכורות (דף יד.) מוקי לה לדיעבר לפני פדיונו ומתילד לאחר פדיונו דמי מיעבר ומתילד לאחר פדיונו ולד לבי ואיל הוא ואם נולד לפני פדיונו מאי מיריא הני מפילו קדם מומם להקדשן נמי ולדן לפני פדיון אסור: **והשומטן כחוץ חייב.** כדפרישית לעיל בזוקין שבעין וקודם פדיונן: **ושוחט בחוץ פטור.** קודם פדיונן דכתיב [ויקרא מ] טוב ברע או רע בטוב: **אפו.** מעלמן: **יקברו.** או משום דבעינן העמדה והערכה או משום דאין פודין את הקדשים להאכילם לכלנים: **גמ'** הוה **אמינא קדשים מייבין במתנות.** מקל וחומר ממולין כדאמרינן במתניתין דלקמן ומכיון דמולין אין מייבין עליהן בחוץ קל וחומר קדשים שמייבין עליהן בחוץ אינו דין שיהו מייבין במתנות: **ת"ל ואתן אותם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל.** כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדשן ונפדו חייבין בבכורה ובמתנות ויוצאין לחולין להגזז ולהעבד וולדן וחלבן מותר לאחר פדיונן וישוחטן בחוץ פטור ואין עושין תמורה ואם מתו יפדו חוץ מן הבכור ומן המעשר כל שקדם הקדשן את מומן או מום עובר קודם להקדשן ולאחר מכאן נולד להם מום קבוע ונפדו פטורין מן הבכורה ומן המתנות ואינן יוצאין לחולין להגזז ולהעבד וולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן וישוחטן בחוץ חייב ועושין תמורה ואם מתו יקברו: **גמ'** טעמא דכתב רחמנא אותם הא לאו הכי הוה אמינא קדשים חייבין במתנות איצטריך למיפרך מה לחולין שכן חייבין בבכורה תיתי מזכרים מה לזכרים שכן חייבין בראשית הגז מתיישים מה לתיישים שכן נכנסין לדיר להתעשר מוקנים מה לזקנים שכן נכנסו לדיר להתעשר מלקוח ויתום מה ללקוח ויתום שכן נכנסין במינן לדיר להתעשר במינן קאמרת קדשים נמי במינן נכנסין לדיר להתעשר ויהיו חולין חייבין בחזה ושוק מקל וחומר ומה קדשים שאין חייבים במתנות חייבין בחזה ושוק חולין שחייבין במתנות אינו דין שחייבין בחזה ושוק אמר קרא וזה יהיה משפט הכהנים זה אין מידי אחרינא לא אלא טעמא דכתב רחמנא זה הא לאו הכי הוה אמינא חולין חייבין בחזה ושוק והא בעי תנופה היכא לינופינהו אי אבראי לפני ה' כתיב אי

מסורת הש"ס

ג) נכורות יד. [תמורה י. לב:]. כ) [דברים יח]. ג) [שם].

גליון הש"ס

רש"י ד"ה הזרוע והלחיים וכו' משום דבעי וכו'. עי' לקמן דף קמ"ב ע"ב ברש"י ד"ה לגר מנחשים הגז:

מוסף רש"י

שקדם מום קבוע להקדשן. שהיה להם מום קבוע והקדישן להמכר ולהכיל מדמיהם קרבן למזבח (בכורות יד.). חייבין בבכורה. לאחר פדיונן אם ילדו (שם) אם נקטוף הן ולאחר פדיונן כיולי (תמורה י.). ובמתנות. זרוע ולחיים וקיבה כחולין גמורים (בכורות יד.). ויוצאין לחולין. בפדיון לגמרי ליגוז ולעבד כחולין גרידי, משום דמעיקרא לא מיילף עליהו קדושה דתמורה (שם). וולדן מותר. לפלוי דיעבר קדש פדיונן ואתילד לאחר פדיונן (תמורה כג.). והשוחטן בחוץ פטור. לפלוי קדוש פדיון. דלפלוי הוי מומן קל כגון דוקין שבעין, דלגבי קדשים מיחייב משחט בחוץ, הכא פטור משום דלא מלה עליהן מתחילה קדושה כל כך (בכורות שם). ואם מתו. קודם פדיונן, יפדו. להאכילן לכלנים, דאין קדושתן חמורה ומו קמ"ל דגרעי משאר קדשים שאין נפדין אלא מיו שיוכלו לעמוד בפני הכהן בשעת הערכתן, דכתיב והעמיד את הבהמה והדר והעריך הכהן ונו' (שם). חוץ מן הבכור והמעשר. שאפילו במומן אלה עליהן קדושה חמורה, דבכור רחם מקדשו ומעשר כתיב בו יעקר בין טוב לרע, דמשמע בין אם הן בעל מום קדום, טוב אם רע בעל מום (שם). או מום עובר. כמאן דליתיה דמי ואלה עליהן קדושה (שם). וארץ יוצאין בר'. שאפילו לאחר פדיונן אסורין בגיזה ועבודה (שם). וולדן וחלבן אסור בר'. מפרש בגמרא כשנעשרו קודם פדיונן וילדו לאחר פדיונן (שם). והשוחטן בחוץ. קודם פדיונן, חייב. כרת, וכגמרא מפרש בזוקין שבעין דלאחרין הן לפניס ואלילא דר' עקיבא דאמר אם עלו לא ילדו, אבל בבאור מומן לא אמרינן בהמקת יומא (סג:). הילכך מועד מייבין עליו לאחל מועד מייבין עליו אי לא לא (שם). יקברו. ואין נפדין דבעי העמדה והערכה (שם).

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פ"ט מהל' מכורים הל' ה סמג עשין קמב טוש"ע י"ד סי' סה סעיף כה:
ב ב מיי' שם טור ש"ע שם סעיף יט:
ג ג מיי' פ"ה מהלכות מכורים הל' ח:
ד ד מיי' פ"ט מהלכות מכורים הל' ג:
ה ה מיי' פ"ח מהלכות מעילה הל' ט:
ו ו מיי' פ"ח מהלכות מיטורי מזבח הל' יח:
ז ז מיי' פי"ח מהלכות מעשה קרבנות הל' ו:
ח ח מיי' פ"ח מהלכות תמורה הל' יג:
ט ט מיי' פ"ח מהלכות מיטורי מזבח הל' יח:
י י מיי' פ"ח מהלכות מעילה הל' ט:
כ (פ"ב מהלכות מכורים הלכה ח):
ל (מיי' פ"ג מהלכות תמורה הלכה ד):

תורה אור השלם

ג. כִּי אֶת חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לָקָחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם וְאֶתְּנָ אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֹק עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ויקרא ז לד
2. וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זֹבְחֵי זֶבַח אִם שׁוֹר אִם שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזְּרֹעַ וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה: דברים יח ג
3. יָדָיו תָּבִיאֶינָּה אֶת אִשֵּׁי יְיָ אֶת הַחֵלֶב עַל הֶחָזֶה יְבִיאֶנּוּ אֶת הֶחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ תְנוּפָה לִפְנֵי יְיָ: ויקרא ז ל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com